

deroppe i det nordlige Jylland ikke saa lidt Forbindelse med Norge ved Eksport af Kød og Fisk, og det er noget, der er taget betydelig til i de senere Aar, og det udvikles stadigt. Men nu er Forholdet det, at vi ikke have nogen god Forbindelse med Norge, uden til Christianssand, og dog have vi faaet et godt Marked i Christiania. Der har flere Gange været tænkt paa, at Nordmændene vilde sætte en daglig Dampskibsforbindelse i Gang mellem Larvik og Frederikshavn, hvorved man kom til en lettere Forbindelse med Christiania, da der gaar Jernbane fra Larvik til Christiania. Derved vilde man være i Stand til at eksportere vort Kød daglig, saa det kunde komme i god Stand op til Christiania.

Og det forekommer mig, at efter det Besvær, der fra saa mange Sider møder vor Udførsel, bør man, hvor der aabnes et Marked for os, som der gør i Norge, gøre noget for at udvikle det paa den bedste Maade. Man skal gribe til med begge Hænder ved at søge at imødekomme de Krav, der kunne stilles fra Nordmændenes Side for at faa Forbindelsen saa god som muligt. Nu er det mig bekendt, at Nordmændene interessere sig for at faa en saadan hurtigere Forbindelse, og at der endogsaa for et Par Aar siden blev udbudt til Licitation Levering af 3 Dampskibe, der skulde besørges en daglig Postroute fra Larvik til Frederikshavn. Det lykkedes ikke, fordi der ikke fandtes saadanne Skibe, som kunde paatage sig at sejle med den Hurtighed, som Regeringen den Gang forlangte. Spørgsmaalet staar altsaa endnu aabent, Nordmændene interessere sig derfor, og af den Grund interessere vi Jyder os ogsaa i særlig Grad for at faa en saadan god Togforbindelse, som kan tiltale Nordmændene, og som de kunne være tilfredse med. Det forekommer mig, at det kunde ikke koste noget, naar det Tog, der kommer her fra Kjøbenhavn Kl. 8,13, og som navnlig tager Sigt paa de jyske Passagerer, kunde blive omlagt saaledes, at det kunde optage det Tog, der kommer syd fra omtrent ved 5-Tiden om Morgenen. Det forekommer mig, at Udgiften saa vilde blive den samme som nu, og jeg er tilbøjelig til at tro, at Jyderne ville være lige saa glade ved at gaa fra Kjøbenhavn paa den senere Tid som at tage derfra Kl. 8,13, da de i Virkeligheden skulde rejse om Natten alligevel. Det er altsaa et Spørgsmaal, som jeg ligeledes gerne vilde have, at den højtærede Trafikminister skulde tage under nøjere Overvejelse. Jeg kunde have Lyst

til at nævne nogle Tal, der skulle vise, hvilken Betydning Kødeksporten har faaet deroppe i de senere Aar. I 1895 eksporteredes til Kristiania 186 Tons, 1897 300 Tons, 1898 500 Tons, 1899 1620, i 1900 1875, og i de første 8 Maaneder af indeværende Aar var der atter en Opgang af 100,000 Pund om Maaneden. Med Hensyn til Fisk viser der sig noget lignende. I 1897 eksporteredes 62,900 Pund Fisk, i 1898 172,300 Pund, 1899 432,500 Pund, i 1900 528,600, og i de første 8 Maaneder i Aar er Eksporten atter stegen med 69,000 Pund; det viser altsaa en glædelig Fremgang for denne Eksport. Det forekommer mig, at naar man ser det med de nøgterne Tal, saa er der en stærk Opfordring til at gøre, hvad man kan, for at imødekomme det Krav, der er oppe fra norsk Side for at faa en god Forbindelse, og ligeledes at gøre, hvad man kan, for at Jylland kan blive sat i Stand til at faa sine Varer eksporteret til Norge i saa god Stand, som det er muligt.

Der er et lille Spørgsmaal, som jeg skal omtale med et Par Ord. Der blev i Fjor fra nogle af Beboerne derovre i min Valgkreds indsendt et Andragende om at faa en Holdeplads ved Dvergetved, en By mellem Kvissel og Tolne. De fik det Svar derpaa, at det kunde ikke lade sig gøre, det var for nær ved en af disse to Stationer. Jeg vil gerne sige et Par Ord derom. Det er rigtigt, at der ikke er meget langt mellem disse to Stationer, men naar Befolkningen desuagtet har ønsket at faa en Holdeplads, er det begrundet i, at ikke alene disse to Stationer, men saa at sige alle Stationer mellem Hjørring og Frederikshavn ere lagte paa Pladser, som rent afskære og bortskære de gamle Forbindelser, som der var, før Banen kom. Disse Vejforbindelser, som førte fra By til By, og som ere Samlingspunkter til Banen, som løber tværs derigennem, bleve afskaarne, og naar man vil tage Kortet for sig og ser, hvordan Stationerne ere lagte, saa ser det ud, som om man har set paa et Kort og har sagt: saa langt er der til den Station, saa langt til den Station — uden Hensyn til, hvor Folk bo, og det forekommer mig dog, at Banerne skulde ikke alene være til for de Folk, der have Lyst til at rejse hele det lange Løb igennem og ende ved Endestationen, altsaa Frederikshavn, nej, det forekommer mig, at der skulde ogsaa tages Hensyn til Beboerne, som skulde have Nytte af Banen, som skulde bringe deres Varer dertil og hente Varer derfra, men i den Henseende ere